

og i Magt, og hun syntes, at Fremtiden for hver Dag saae mere mørk og truende ud.

OM Aftenen, netop som Raadhusuret slog otte, indfandt Journalist, *cand. theol.* A B D Carlsen sig efter Bestemmelsen i »Hotel Vennely« for at træffe nærmere Aftale med Mads Vestrup. Den afsatte Præst var hjemme og modtog ham med en Venlighed, der stod i en paafaldende Modsætning til hans Væsen overfor ham den foregaaende Aften.

Mads Vestrup havde følt sin Ensomhed i den store Bys Menneskevrimmel saa knugende, at han næsten havde længtes efter Journalistens Komme blot for igen at se et Ansigt, han kendte. Desuden havde han om Morgenens læst i Aviserne om sin Dødsfjendes, Provst Brobergs, sandsynlige Udnævnelse til Kultusminister, og denne Efterretning rejste et Stormvejr i hans Sind, der havde nedslaaet hans sidste Betæneligheder ved Makkerskabet med den fritænkerneske Avis. Naar den Mand, der i hans Øjne var selve Satans Ypperstepræst i Landet, blev anbragt i Kirkens Højsæde, var Forargelsens Fylde naaet, og Herrens forraadte Menighed havde da ingen anden Udvej end at søge Ly hos Hedninger.

Til Trods for Præstens overraskende venlige Haand-